

ÕPILASE MEELESPEA

KUI MINA HOIAN LOODUST,
HOIAB LOODUS KA MIND

1. Ma ei viska prahti ei põrandale, tänavale, vette ega metsa alla.
2. Ma ei murra põõsalt uhtki lehte ega oksa.
3. Ma ei põleta kulurohtu - see on loodusele kahjulik.
4. Ma ei lähe otse üle haljasala ega sõida rattaga üle muru.
5. Ma ei astu peale väikesele põõsale ega puule, mis talvel vaevalt lume alt paistavad (muidu kevadeks neid enam ei ole).
6. Ma tunnen, et kõle on linn ilma puu, põõsa ja rohelise muruta.
7. Ma valmistan lindudele ise pesakasti. Ma ei puutu linnupesi ega linnupoegi, sest muidu jätab emalind nad maha.
8. Mõtlen enne, kui muretsen endale kodulooma, kas suudan teda hästi hoida.
9. Kui näen uut lille, püüan selle nime teada saada. Püüan linde nende laulu järgi tundma õppida.
10. Ma ei korja metsast ega niidult lilli sületäite kaupa, looduskaitsealuseid lilli aga üldse ei puutu.

Kui need lihtsad põhimõtted muutuvad mulle iseenesest-mõistetavaks, siis on kindel, et ka tulevikus, täiskasvanuna, ei saa minust looduse rikkujat. Sest ma olen õppinud loodust enda kõrval märkama, seda hoidma ja armastama.

MU ENDA SISETUNNE HOIAB MIND LOODUSELE HALBA TEGEMAST ...

MIKS ON KULU PÕLETAMINE LOODUSELE KAHJULIK?

Kulurohi ei ole mitte ainult närtsinud rohututid. Vana rohu varjus kasvavad uued rohuttaimed, mis ei paista meile kohe silma. Rohu all mullapinnal ootavad taimede seemned oma idanemist. Mulla ülemises kihis asuvad taimede juured, elavad vihmaussid ja paljud kasulikud mikroorganismid. Vana kulu kõduneb pikkamööda, temast vabanevad ained on toiduks uutele taimedele. Kulurohi hoiab kinni vihmavett ega lase kasulikke toitaineid mullast välja uhtuda, ta kaitseb mullapinda liigse aurumise, kuivamise eest.

Vana rohi ise on koduks paljudele elusolenditele. Juba varakevadel pesitsevad rohus linnud, liiguvad konnad, siilid ja jänessed, elutsevad igasugused putukad.

Kulu põledes kõik see elustik hävineb.

Juba paljudes kohtades on kadunud ühe- ja kaheaastased taimed (põllulilled). Mitmeaastased rohuttaimed, paljunedes vaid juurte abil, on muutunud hõredaks. Osalt kulu põletamise tõttu on meil vähemaks jäänud liblikaid ja mesilasi. Peale selle saastavad sellised põlengud õhku.

Suur osa tulekahjusid nii metsas kui asulates on alguse saanud kulu põletamisest!

Enamik kulu põletajatest on lapsed.

Sellepärast - ME EI PÕLETA KUNAGI KULUROHTU.

Aga kui näeme kulu põlemas, kustutame selle ise ära.